

наше, и кон иматъ такову грижу заради оныя що полагатъ сичко въ бѣдствіе за любовь добродѣтели.

Гледахме сосъ ужасъ едного Царя кой бѣше предаденъ со всѣмъ въ сребролюбіе. Кой се бои и вардисе прилѣжно за да се не измами, говорехме помежду си, достоинъ е да го прелщаватъ и наипаче таковъ се измамува секога сосъ единъ искусенъ образъ: вардисе отъ добрия чловѣки, а увѣрявасе злотворцемъ: онъ е самъ що не знае нищо що се прави. Помысли Пигмаліона онъ е присмѣхъ на одну безстыдну жену, къ симъ, Бози употребляватъ лажы злыхъ, за да спасатъ добрия, кон предпочитаютъ подобрѣ да изгубатъ животь свой неже да излажатъ.

Между това време видѣхме че вѣтри се премѣняваха, и ставаха помогателни за отплаваніе Кипрскихъ кораблей. Ете, Бози показуватъ спасеніе твое! викна Нарбалъ; они искатъ, любезный мой Телемаше, да те сохраниатъ: бегай отъ тую землю жестоку и проклету. Блаженъ оный що може да ти послѣдува даже до найнепознатия краица! Блаженъ ще буде оный що може да живѣе и да умре сосъ тебе! но ради мене, единъ жестокъ случай ме прилеплява въ това бѣдно отечество; и треба да терпа наедно съ него; кой да знае дали ще ми бы писано да ме покрене разрушеніе негово: това ме не смущава, доволно ми е секога да говора истинну, и сердце мое да не обыча друго, само правду. Заради тебе, о любезный мой Телемаше моля Боги да те поучаватъ, като че те водатъ за руку, за да ти даруватъ даже до смерти чисту добродѣтель и неукаяну, яко е найскупа отъ сичкия